

— de Commissie verwijzen in de proceskosten in eerste en tweede aanleg van rekwirant.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn hogere voorziening voert rekwirant één middel aan, dat bestaat uit twee onderdelen.

Ten eerste heeft het Gerecht verordening nr. 1049/2001 ⁽¹⁾, en in het bijzonder de artikelen 3, onder a), en 4, lid 6, onjuist uitgelegd, omdat het aannam dat voor de toepassing van de relevante artikelen op genormaliseerde relationele databanken een onderscheid moet worden gemaakt tussen gedeeltelijke toegang tot documenten die in een relationele databank zijn opgeslagen en onbeperkte toegang tot de informatie die zij bevat. Laatstbedoelde toegang zou niet worden gedekt door de bepalingen van de verordening over toegang, aangezien dit zagezegd zou neerkomen op het creëren van een nieuw document. In het bijzonder is het Gerecht ten onrechte in wezen tot de conclusie gekomen dat verordening nr. 1049/2001 een verzoek om toegang tot een genormaliseerde relationele databank waarvoor het nodig is een SQL-zoekterm in te voeren die door de verzochte instelling voordien niet „op een min of meer regelmatige basis voor de databank in kwestie” en „voorgeprogrammeerd” is gebruikt, van haar werkingssfeer zou uitsluiten, aangezien het daarbij niet zou gaan om een zoekopdracht die wordt uitgevoerd met behulp van de voor de databank in kwestie beschikbare zoekfuncties en dit derhalve zou neerkomen op het creëren van een nieuw document.

Ten tweede heeft het Gerecht ten onrechte verklaard dat het verzoek van rekwirant niet naar een bestaand document verwees en in ieder geval niet binnen de werkingssfeer van verordening nr. 1049/2001 viel, en wel om de volgende onjuiste aannames:

- de verzochte instelling zou het verzoek tot toegang niet kunnen inwilligen, aangezien bestaande documenten niet geschikt zouden zijn om aan het verzoek te beantwoorden (uitspraak in eerste aanleg, punt 73) of aangezien rekwirant er zagezegd geen toegang tot had gevraagd (uitspraak in eerste aanleg, punt 67),
- het verzoek van rekwirant zou zijn geformuleerd op basis van een niet door de relevante databank ondersteunde classificatie, met name vanwege de gegevensverwerkende operaties die zouden zijn vereist (uitspraak in eerste aanleg, punten 58, 66, 68; 62, 63),
- het zou impliceren dat er een nieuw document wordt gecreëerd dat informatie in een nieuwe vorm en volgens door rekwirant gespecificeerde zoekcriteria bevat (uitspraak in eerste aanleg, punten 61 en 67).

Daarnaast heeft het Gerecht door al zijn hier gelaakte verklaringen blijk gegeven van een onjuiste opvatting van het bij hem ingediende en hem ter beschikking staande bewijsmateriaal. Hetzelfde geldt voor de verklaring van het Gerecht dat in deze zaak sprake zou zijn van een vermoeden van rechtmatigheid met betrekking tot de verklaring van de verzochte instelling dat documenten waartoe om toegang werd verzocht, niet bestonden (uitspraak in eerste aanleg, punt 66).

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145, blz. 43).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Szeged Közigazgatási és Munkaügyi
Bírószág (Hongarije) op 22 september 2015 — Euro-Team Kft./Budapest Rendőrfőkapitánya**

(Zaak C-497/15)

(2016/C 027/04)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bírószág

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Euro-Team Kft.

Verwerende partij: Budapest Rendőrfőkapitánya

Prejudiciële vragen

- 1) Moet het proportionaliteitsvereiste van artikel 9 bis van richtlijn 1999/62/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 juni 1999 betreffende het in rekening brengen van het gebruik van bepaalde infrastructuurvoorzieningen aan zware vrachtoertuigen (hierna: „Eurovignet-richtlijn”) ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een sanctiestelsel als genoemd in bijlage 9 bij besluit 410/2007 van 29 december 2007 betreffende de lijst van verkeersovertradingen die worden bestraft met een bestuurlijke boete, de hoogte van de boete die kan worden opgelegd bij overtreding van de desbetreffende bepalingen, de regeling omtrent de bestemming van de boete en de voorwaarden voor deelname aan controles [a közigazgatási bírsággal sújtandó közlekedési szabályszegések köréről, az e tevékenységekre vonatkozó rendelkezések megsértése esetén kiszabható bírságok összegéről, felhasználásának rendjéről és az ellenőrzésben történő közreműködés feltételeiről szóló 410/2007. (XII. 29.) Korm. rendelet; hierna: „sanctieregeling”], waarbij in geval van niet-naleving van de voorschriften met betrekking tot de aankoop van een trajectticket als boete een forfaitair bedrag wordt opgelegd, ongeacht de ernst van de overtreding?
- 2) Verdraagt de in bijlage 9 bij de sanctieregeling neergelegde boete zich met de in artikel 9 bis van de Eurovignet-richtlijn gestelde eis dat de naar nationaal recht vast te stellen sancties doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn?
- 3) Moet het proportionaliteitsvereiste van artikel 9 bis van de Eurovignet-richtlijn aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een sanctieregeling als in het hoofdgeding, waarbij op overtredders een risicoaansprakelijkheid rust, alsmede tegen de hoogte van de in die regeling voorziene sanctie?

⁽¹⁾ PB L 187, blz. 42.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Szeged Közigazgatási és Munkaügyi
Bírószág (Hongarije) op 22 september 2015 — Spirál-Gép Kft./Budapest Rendőrfőkapitánya**

(Zaak C-498/15)

(2016/C 027/05)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bírószág

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Spirál-Gép Kft.

Verwerende partij: Budapest Rendőrfőkapitánya